

Lahden Vapaaseurakunnan

Lähetysasema

3/24

AJANKOHTAISTA
ASIAA
LÄHETYKSESTÄ

HYVÄÄ JOULUA!

Joulu lähestyy ja silloin on myös hyvä aika muistaa lähetystyötä ja työtä yli kulttuurirajojen. Jumala lähetti poikansa maailmaan elämään ihmisten keskellä ja lopulta kuolemaan pelastaakseen heidät. Suunnitelma ei kuitenkaan päättynyt Jeesuksen kuolemaan vaan hän nousi kuolleista. Sen jälkeen hän antoi tehtävän seuraajilleen julistaa evankeliumi kaikille kansoille ja tehdä opetuslapsia kaikista kansoista/kansanryhmistä.

Emme voi ymmärtää minkälaisen kulttuurirajan Jeesus ylitti tullessaan Isän luota ihmiseksi ihmisten keskelle. Jeesus syntyi juutalaisten keskelle ja eli heidän keskuudessaan. Ilosanoma Hänen tuomastaan pelastuksesta kuuluu kaikille kansoille. Jeesuksen seuraajilleen antama tehtävä on kesken, vaikka sanoma tavoittaakin jatkuvasti yhä uusia ihmisiä kaikkialla maailmassa. Mutta edelleen on kansanryhmiä, jotka eivät ole kuulleet evankeliumia, saati että heidän omalla kielellään olisi mahdollista lukea evankeliumia. Suomessakin on ryhmiä, jotka katsotaan saavuttamattomiksi (näistä voit lukea edellisestä Lähetysasemasta 2/2024).

Me saamme olla mukana tässä Jeesuksen antamassa tehtävässä omalla pienellä panokselamme. Jumala haluaa meidän olevan mukana Hänen työssään aktiivisesti ja täydellä sydämelä, mutta työ on Hänen työtään ja sen tulokset riippuvat täysin Hänestä.

Me seurakuntana ja yksilöinä saamme olla mukana monenlaisessa kulttuurirajat ylittävässä työssä. Tuemme Raamatunkäännöstyötä ja sen mukanaan tuomia muita asioita Himalajalla. Tuemme lähetystyöntekijöiden koulutusta. KKK:n kautta voimme tukea lasten koulutusta yhteistyökumppaneiden kautta useissa kehittyvissä maissa, joissa lasten koulutus ilman ulkopuolista tukea ei ole kaikkien ulottuvilla. Joulun Lapsi-keräyksen kautta välitimme iloa ja toivoa lapsille vaikeissa olosuhteissa Euroopassa.

Kielikahvilan ja kansainvälisen raamattupiirin kautta voimme luoda suhteita muista kulttuureista tullessiin Lahdessa. Niissä kohtaamme ihmisiä eri kansanryhmistä, myös niistä, jotka katsotaan saavuttamattomiksi. Syksyn aikana Kielikahvilassa on käynyt harjoittelemassa suomen kieltä ainakin kahdestatoista maasta lähtöisin olevia ihmisiä. Kansainvälisessä raamattupiirissä meitä on käynyt ihmisiä, jotka ovat lähtöisin noin kymmenestä maasta.

Juha Y kirjoittaa kuinka käännöstiimin pääkääntäjä Karma siirtyi yllättäen ajasta ikuisuuteen. Juhan tietokoneella oli silloin tarkistuksen kohteena lohduttava ja rohkaiseva Raamatun jae siitä, kuinka tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja kuolevainen kuolemattomuuteen.

Marjo Lopenen kertoo ajatuksista ja tuntemuksista lähetystyöntekijän vanhempana.

Suman Knuuttila kirjoittaa kesken olevasta tiestään ja ajatuksistaan tulevaisuuden suhteen.

Kirjoitan kristittyjen tilanteesta Tunisiassa.

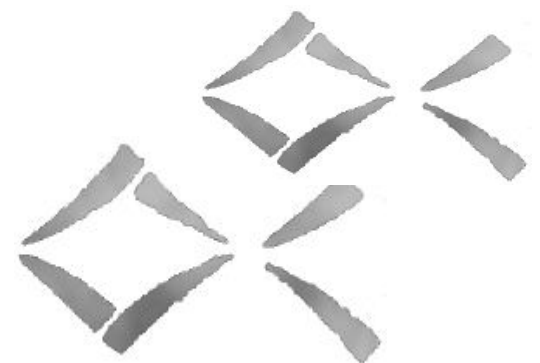
KKK:lla on tarjolla hieno mahdollisuus lähettää ystävälle joulutervehdys ja samalla tukea KKK:n kautta lasten koulutusta siellä missä se muuten voisi jäädä toteutumatta.

Juuri ennen lehden valmistumista Nepalista saapui kiireinen pyyntö auttaa tulipalossa kotinsa menettäneitä.

Palautetta lehdestä voi laittaa minulle sähköpostilla: jukka.knuuttila@lahenvapis.fi tai mainita siitä tavatessamme.

Hyvää Joulua ja onnellista Uutta vuotta 2025!

Jukka Knuuttila

Haluatko antaa lahjan, joka vie lapsen kohti parempaa tulevaisuutta?

Eettisellä joululahjalla tuet koulutarvikkeiden hankintaa kaikkein köyhimmillä lapsille yhteistyökohteissamme.

Lahjoita & jaa ilo antamalla kortti kaverille.
Lahjakortin voit tulostaa tai lähettää sähköisenä.
Lisätietoa:

<https://kummilapset.svk.fi/eettinen-joululahja>

**Kaikki lapset
kouluun**

KUOLEMAN NIELEMISTÄ ODOTTELLESSA

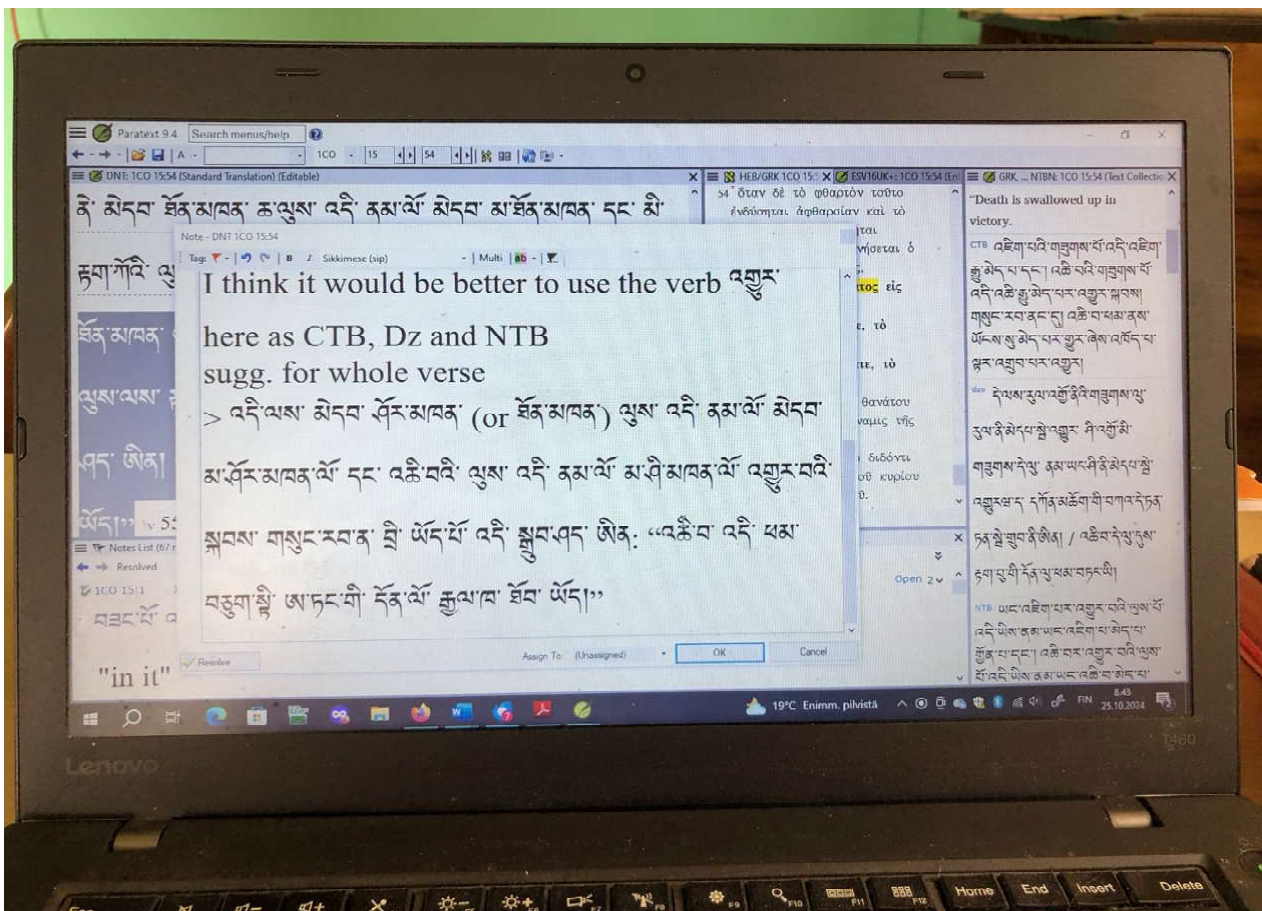
Loka-marraskuun vaihteessa tein kahden viikon matkan Himalajalle budengin kielellä tehtävää raamatunkännöstyötä edistääkseni. Ensimmäisellä viikolla meillä oli käännöstiimin kanssa 1. Korinttilaiskirjeen konsulttitarkastus, jossa suurin osa kirjasta saatiinkin koluttua läpi (luvut 1-14). Toisella viikolla minut oli pyydetty pitämään luento kirjoittamastani budengin kieliopista kahdella eri yliopistolla. Luennot olivat hieno mahdollisuus tiivistää suhdetta buddhalaiseen budeng-yhteisöön.

Matkan merkittävin tapahtuma oli kuitenkin pääkääntäjämme Karman yllättävä siirtyminen Herran luokse.

Torstai-ilta käännöstoimistolla timimme jäsen Sonam Doma koputti oveeni. Karma, joka oli maan pääkaupungissa toipumassa vatsaleikkauksesta, oli kuulemma joutunut hengityskoneeseen. Meitä oli pyydetty rukoilemaan. Silloin ilta-myöhällä mieleeni tuli se raamatunjae, johon asti olin sinä päivänä päässyt työstäessäni 1. Korinttilaiskirjeen tekstiä. Se oli näytölläni vielä aamullakin. Suomeksi jae kuuluu:

“Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: ‘Kuolema on nieltä ja voitto saatu.’” (1. Kor. 15:54)

Aamulla se, mitä ounastelin illalla, vahvistettiin tapahtuneeksi. Karma oli nukkunut pois. Olin ajatellut, että Herran varmaan antaa hänelle elin-aikaa niin kauan, että hän saa nähdä Uuden testamentin valmistuvan, mutta niin ei tapahtunut. Hän kuitenkin ehti luonnostella koko Uuden testamentin tekstin.

Karman kuollessa tietokoneellani näkynyt budenginkielinen luonnos kohdasta 1. Kor. 15:54.

Karma pojanpoikansa kanssa

Karman ruumis saatiin tuotua pois pääkaupungista jo lauantaia ja hautajaiset järjestettiin sunnuntaina 27.10. hänen kotikylässään. Hänet haudattiin omalle pihamaalle, poikansa viereen. Kun arkku tuotiin haudalle, kuulin luettavan juuri sen tekstin, jota olin Karman kuoliniltana pohtinut. Pidän sitä Jumalan johdatuksena, että sain olla juuri silloin paikan päällä, kun Karman hautajaiset järjestettiin. Lähimmästä kotiväestä Karmaa jäivät kaipaamaan hänen vaimonsa, kaksi tytärtä, miniä ja pojanpoika.

Paikallisen järjestelmän mukaan kuolleen eläkesäästöt tulevat lesken käyttöön, joten

käsittääkseni perheen toimeentulosta ei tarvitse olla huolissaan.

Käännöksen Karman tilassa tuli täytenä yllätyksenä. Hautajaisissa juttelimme hänen vaimonsa kanssa. Keskustelun perusteella (hyvin vajavainen) käsitykseni Karman viimeisistä päivistä on se, että hänelle tehty vatsaleikkaus onnistui hyvin ja siinä onnistuttiin kuulemma kokonaan poistamaan suhteellisen pieni pahanlaatuinen haavauma. Säteilytystä tai kemoterapiaa ei kuulemma tarvittu. Leikkauksen jälkeen Karmalla oli kuitenkin vaikeuksia syömisen kanssa. Se aiheutti oksentelua ja ruoka-

halun menettämisen, mikä taas johti kunnon heikkenemiseen. Hänelle tehtiin vatsalaukun täyhystys, jossa leikkaushaava mahdollisesti avautui ja hän sai sisäisen verenvuodon, johon ilmeisesti kuoli.

Karma oli kuollessaan 69-vuoden ikäinen. Minusta näyttää siltä, että Jumala oli valmistanut Karmaa budengin kielellä tehtävää käännöstyötä varten monella tapaa hänen elämänsä aikana. Hänellä oli jo pienenä opitun budengin kielen lisäksi mahdollisuus oppia kolmea muutakin käännöstyössämme keskeistä kieltä, nepalia, tiibetiä ja englantia. Kielitaidon lisäksi Karmalla oli aimo annos käännöstyön vaiheissa tarvittavaa nöyryyttä ottaa vastaan palautetta ja muuttaa aina uudelleen luonnostelevansa tekstiä. Kuulemani mukaan tällainen kyky ottaa vastaan palautetta toisilta ei ole lainkaan itsestään selvää käännöstiimeissä. Koen olleeni onnekas saadessani Karmasta ystävän ja työtoverin.

Karman aikakausi päättyi, mutta jotain uuttakin on alkamassa. Samana päivänä, kun sain tiedon Karman kuolemasta, minulla oli tapaaminen buddhalaisen ystäväni Namgelin kanssa. Kysyin häneltä, että olisiko hän valmis ottamaan kieliasiantuntijan vastuuta käännöstyössämme, hän vastasi myöntävästi. Muistetaan tätä uutta yhteistyötä rukouksin.

Juha Y

ANTAKAA LASTEN MENNÄ

Tiesitkö mikä on yksi suurimmista syistä ellei jopa suurin syy sille, että nuoret eivät valitse lähetystyötä urakseen? Vastaus voi olla yllättävä - me vanhemmat.

YWAM:in keskuksella Konalla tämä syyn vastaan tuleminen on arkipäivää. Nuoret kokevat kutsumukseensa lähteä lähetystyöhön, mutta vanhemmat sanovat ei. Estävät, jopa uhkaavat lopettaa kaiken tuen. Myös uskovat vanhemmat.

On selvää, että me vanhemmat haluamme nuorillemme helpon ja hyvän elämän. Hyvän tutkinnon ja hyväpalkkaisen työn sen myötä, oman kodin, auton ja lapset. Haluamme, että lapsemme ja lapsenlapsemme elävät turvassa ja asuvat lähellä. Eikä siinä mitään pahaa olekaan. Mutta entä jos Jumalan suunnitelma onkin jotakin aivan muuta?

Olen joutunut tämän kysymyksen äärelle erityisesti viimeisen vuoden aikana, kun sekä Saara, että Aake ovat sairastaneet omilla lähetysmatkoillaan. Aake onkin kirkossamme jakanut omasta rankasta denguekuumeestaan Meksikossa. Denguekuumetta levittävät hyttyset ja se on yleinen, vakava kuume-tauti trooppisissa maissa. Toisen kerran sairastettuna se on hengenvaarallinen, mutta onneksi ensimmäisen kerran jälkeen voi ottaa rokotteen.

Saara kamppaili myös tosi pitkän infekti- ja vatsatauti-kierteen kanssa viime talvena Meksikossa. Molemmat lapset joutuivat tiputukseen saakka.

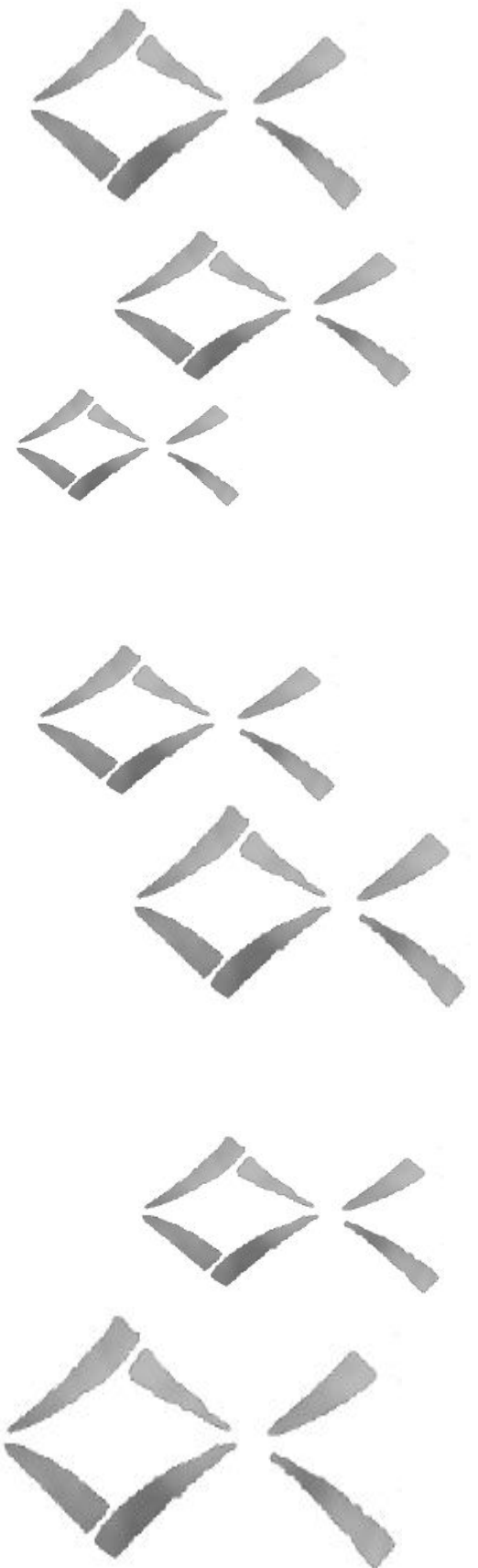
Miten äitinä päästän irti, ja annan lasten jatkaa? Miten äitinä ja vanhempana Jumalan mielen mukaisesti tuen lapsiani heidän kutsumuksessaan, jossa ei ole aina tiedossa taloudellista hyvinvointia, terveyttä, turvallisuutta? Miten vastaan, kun lapseni ilmoittaa lähtevänsä seuraavaksi opettamaan Nigeriaan? Afganistaniin? Iraniin?

Vastaukseni on kyllä ja sen pitää olla kyllä. Joskus itkuinen kyllä, joskus pelon ja huolen täyttämä kyllä. Joskus unettomien öiden kyllä. Mutta kyllä kuitenkin. Lasten kutsu haastaa minua uskomaan, luottamaan. Lasten kutsu haastaa pohtimaan, mikä minun mielestäni on hyvää, oikeaa ja menestystä. Haastaa luottamaan ennen kaikkea Taivaalliseen Isään. Haastaa uskomaan, että Jumala on hyvä, kaikkivaltias ja voimallinen. Haastaa uskomaan Isään joka on lasten lähellä, kun me vanhemmat emme voi olla.

Vastaukseni täytyy olla: seuraa Jeesusta, mene minne hän kutsuu. Ja jättää sitten kaikki Kristuksen käsiin. Annetaan lasten mennä!

Marjo Lopenen

Lähetystyöntekijöiden äiti

APUA!

KIIREINEN AVUNPYYNTÖ NEPALISTA

Vapaakirkon lähetysjohtajalle on saapunut viesti Nepalista, jossa pyydetään apua Lhomi-perheelle, joka menetti kotinsa ja kaiken sen mukana tulipalossa

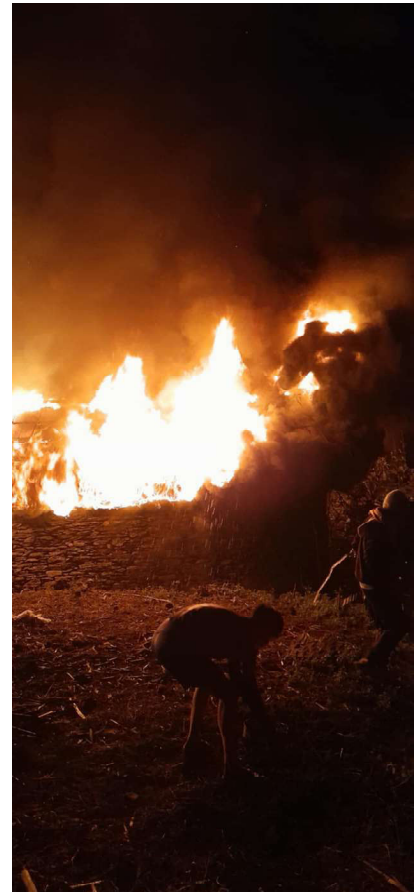
24.11.2024. Paikallinen seurakunta on auttanut ensihädässä tarjoamalla majoitusta, vaatteita ja ruokaa. Perheen isä on aktiivinen Chepuwan kylän Ihomiseurakunnassa yli 10 vuotta. Perheeseen kuuluu vanhempien lisäksi 4-vuotias tyttö ja 5 kk ikäinen poika. Heitä voi auttaa Suomen Vapaakirkon kautta.

Lahjoitustiedot

Saaja: Suomen Vapaakirkko
IBAN FI13 5680 0020 2843 90
BIC OKOYFIHH
Viite: 6174 34069

Keräyslupa: Suomen Vapaakirkko, RA/2020/1485, lupa on voimassa 1.1.2021 alkaen toistaiseksi, koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Myöntänyt Poliisihallitus 23.11.2020.

Tavoitteenamme on jo ennen joulua laittaa lahjoitettua varoja eteenpäin.

MATKANI LÄHETYSTYÖHÖN: KUTSU, HAASTEET JA UNELMA JAPANISTA

Hei! Minä olen Suman Knuuttila. 25-vuotias Lahden vapaaseurakunnan kasvatti, ja monien Vapaakirkon sisällä tuntemien entisten lähetti-Knuuttiloiden perheen nuorin kolmesta.

2018 valmistuin lukiosta. Yritin hakea opiskelupaikkaa media-opintoihin metropoliasta. Vaikka olinkin ”ylioppinut” eivät aivoni taipuneet kuitenkaan yhteen Suomen vaikeimpaan opiskelupaikkaan media-alalla. Päädyin lopulta työkokeiluun Lahden vapikselle, eli vapaaseurakunnalle. Olin nuorisotyössä harjoittelussa puoli vuotta, jonka aikana tulin siihen tulokseen, että tahdon käydä YWAM:n (Youth With A Mission) DTS (Discipleship Training School) -opetuslapseutuskoulun. Monet seurakuntalaisistamme olivat käyneet saman koulun, joten olihan minunkin koettava se. Kiireellisen etsinnän jälkeen päädyin vuodenvaihteen jälkeen lentämään kohti Etelä-Afrikkaa suorittamaan kouluani.

Koulu oli mahtava. Opin enemmän Jumalasta ja sain rakentaa suhdetta hänen kanssaan. Paljon yliluonnollisiakin asioita tapahtui. DTS:n lopussa minulla oli vahva tunne siitä, että lähetystyö ulkomailla tulisi olemaan elämäni kohtalo tavalla tai toisella. Olin jo lukion aikana tykästynyt Japaniin ja aloittanut opiskelemaan japanin kieltä ja kulttuuria syvemmin. Aakkosetkin olivat kuin sulaa voita

paahtoleivällä. Ainakin kaksi kolmesta aakkosperheestä. Tämä kutsu kohtasi kiinnostukseni Japaniin ja siitä lähtien ne ovat kulkeneet käsikädessä takaraivossani.

Mediaopintojeni jälkeen onnistuin saamaan työpaikan media-tuotantoyhtiössä. Ehdinkin opiskella siellä vuoden, kunnes minua pyydettiin miksaamaan *Tellus-konferenssiin*, lähetyskonferenssiin. Samassa konferenssissa minusta tuli Legacy Musicin virallinen ääniteknikko, sillä Legacy Music sattui johtamaan ylistystä kyseisessä tapahtumassa ja tunsin useita yhtyeen jäseniä. Se ei kuitenkaan ollut merkittävin asia mitä minulle tapahtui konferenssissa. Ylistyksen aikana, kun oli minun vuoroni huilia ja olla vastaanottamassa, Jumala kosketti voimakkaasti. Koin, että Jumala sanoi siinä hetkessä ”nyt on aika ajaa eteenpäin lähetyskutsuasi”. Sitä kutsua, joka oli DTS:stä asti odottanut syvällä sisälläni.

Ei ollut vaikea päätös lähteä opiskelemaan Suomen teologiselle opistolle, Teopolikselle, Tampereelle, Vapaakirkon omaan instituutioon. Koska omat vanhempani olivat aikoinaan opiskelleet siellä sen vielä sijaitessa Hangossa. Myös siskoni miehensä kanssa oli opiskellut lähetyslinjan. Tampere houkutti myös Legacy Music:n ja YWAM:n takia, sillä

kummatkin sijaitsivat samassa rakennuksessa koulun kanssa.

Teologian opinnot

Teologia oli viimeinen asia mitä halusin opiskella. Minä viisaana poikana aloitin opinnot lähetyslinjalla älyämättä, että tulen pääosin opiskelemaan teologiaa. Ja totta puhuen opinnot haastoivat paljon. Vielä tänäkin päivänä monet teologiset tekstit ja keskustelut lentävät korkeammalla kuin oma hilseeni. Olen kuitenkin oppinut paljon. Opiskelu on tuonut pintaan vaikeita haavoja, joita minun on täytynyt hoitaa, ja valheiden muureja, joiden tilalle rakentaa uusia totuuden portteja. Esiin on myös tullut innostusta.

Lähetysopinnot olivat lempiopintojani. Ne olivat tärkeimpiä itselleni, sillä ne olivat hyvin käytännöllisiä, ja minun oli helppo nähdä mihin käyttäisin oppimaani. Minä näet en ole järin teoreettinen, vaikka olenkin hieman tietokonenörtti. Opinnoissa kävimme läpi eri kulttuurien eroavaisuuksia, eri uskontoja, lähetyskon teologiaa ja mitä valmistuminen lähtemiseen vaatii.

Mainitsin aiemmin, etteivät opinnot olleet helppoja. Ja toistan sen. Ne eivät olleet helppoja. Huomasin, että lukihäiriöni takia minulta kesti ainakin kolmekymmentä minuuttia lukea se, minkä muut lukivat viidessä

minuutissa. Minun tuli lukea teksti useaan otteeseen, jotta edes ymmärtäisin mitä siinä sanottiin. Mietin pitkään miten minusta voisi olla lähetystyöhön lähtöön, jos en saisi opiskeltua edes lähetystyöntekijän tutkintoa. Päätin keskustella Vapaakirkon lähetysjohtajan, Nanna Rautiaisen, kanssa. Siinä selvisikin, ettei lähetystyöhön lähtöön asiantuntijana – tutumpana terminä “teltantekijänä” – vaatisi enää tutkintoa. Vain työkokemusta, kansanvälistä kokemusta, sekä lähetysopinnot, ja tietty määrä teologian opintoja, jotka olinkin jo suorittanut. Siirryin opiskelussani linjalle, jossa opiskelen sen mitä jaksan ja mikä kiinnostaa, ja keskityn kulkemaan kutsuani kohti.

Koti

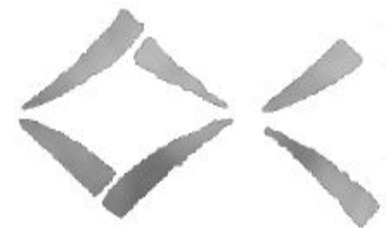
Olen asunut nyt Tampereella kaksi vuotta, ja olen tutustunut hyvin moneen henkilöön, jotka

ovat isoissa rooleissa Z-sukupolven rohkaisemisessa evankelioimiseen. Näin olen myös päätenyt isoihin tapahtumiin miksaamaan ja soittamaan lavalla. Mutta silti oli yksi ongelma: Minulla ei ollut seurakuntaa, jota kutsun kodiksi. Olin osa helluntaiseurakunnan nuorten tiimejä, ja joskus saatoinkin käydä Sykeiseurakunnassa, kun kämppikseni meni ja veti minut sinne. Kahden vuoden jälkeen olen todennut, että asiat eivät vain toimi näin, kun puhutaan minun elämästäni. Joten olen lähtenyt muiden seurakuntien nuorten tiimeistä sekä pienryhmistä pois, ja päättänyt sitoutua Sykeiseurakuntaan. Olin siellä palvelemissa tai en. Ehkä se saattaa kuulostaa radikaalilta, mutta se on ainut keino, miten itse saan rakennettua kestävästi seurakuntayhteyden. Yhteistyö muiden kanssa jatkuu, mutta nyt minulla on kotiseurakunta, johon tunnen kuuluvani.

Joten mitäs nyt?

Maapallo on pyörinyt nopeasti ympäri karusellina. Joten mitäs nyt? Vuosi on 2024 ja olen saattanut kahden vuoden opinnot loppuun Tampereella Suomen teologisella opistolla ja suorittanut lähetysopinnot. Odotan innolla mihin Jumala vie minua seuraavaksi. Mutta Japani ei ole hävinnyt minnekään. Katso vaikka Google mapista. Siellä se vielä on, eikä se ole vielä lähtenyt mielestäni. Viime kuukausina minulla on ollut mahdollisuus tutustua Japanin lähetystyöhön ja lähetystyöhistoriaan kirjojen ja Japanissa olevien lähettien kautta. “No oletkos sä käynyt Japanissa?”. Tämän kysymyksen olen saanut kuulla useaan otteeseen. Se on hauska kysymys, sillä sen vastaus on ei. En ole, mutta haluaisin todella paljon. Olen aloittanut säästämisen, jotta voisin käydä ensin lyhyellä “näkyämatkalla”, jolloin voisin ottaa yhteyttä siellä jo oleviin lähetystyöntekijöihin. Olen jo muodostanut joitain kontakteja, joiden luona voisin mahdollisesti vierailla. Sittenpäähän voisin omin silmin nähdä minkälaista lähetystyötä siellä on. Uskon, että jos minulla on tähän saakka säilynyt tämä kiinnostus näin hyvin, verrattuna muihin kieliin ja kulttuureihin, joita olen opiskellut, se saattaa hyvinkin olla Jumalalta.

Suman Knuuttila

TUNISIA

Tunisia on OpenDoors järjestön WWL-vainoraportissa sijalla 33. Tunisian väkiluku 12 miljoonaa. Kristittyjä on noin 22 000.

Lomailimme Tunisiassa ja pääsimme tutustumaan Tunisia historiaan. Näimme roomalaisajan raunioita ja arkeologisia löytöjä ensimmäisiltä vuosisadoilta. Niissä näkyi rikas kristillinen historia. Alueella asui paljon kristittyjä ennen islamilaisia valloituksia 700-luvulla. Ranska valloitti sen 1881. Se oli Ranskan hallinnassa itsenäistymiseensä asti vuonna 1957.

Soussessa (maan kolmanneksi suurin kaupunki) pääsimme vierailemaan kansainvälisessä seurakunnassa. Soussessa on vain yksi toimiva kirkkorakennus. Se on katolinen kirkko. Se antaa protestanttisen kansainvälisen seurakunnan kokoontua omissa tiloissaan. Jumalanpalveluksia ei lain mukaan saa pitää muualla kuin kirkon rakennuksissa. Tämä kristittyjen yhteys on yksi vainon positii-visista vaikutuksista. Seurakunnassa käy pääasiassa siellä

asuvia ulkomaalaisia kristittyjä ja joitakin turisteja. Tunisialaiset kristityt kokoontuvat kotiseurakunnissa.

Jumalanpalvelusten aikana kirkon ulkopuolella on poliisi partio. Se huolehtii ulkomaalaisten turvallisuudesta. Islamistit hyökkäsivät Soussessa turisteja vastaan 2015 ampuen useita turisteja. Turismi on maalle hyvin tärkeä, joten vartiointia pidetään tehokkaana suojelemaan ulkomaalaisia. Mutta

samalla poliisit tarkkailevat myös tunisialaisten osallistumista kristillisiin tilaisuuksiin. Seurakuntalaiset kertovat tilanteen olevan parempi kuin muutama vuosi sitten, jolloin kirkkoon tulijoilta tarkastettiin passit ja pääsy evättiin tunisialaisilta.

Maan hallitus tunnustaa virallisesti perinteiset kirkot kuten roomalaiskatolisen ja ortodoksisen kirkon, jotka palvelevat lähinnä ulkomaalaisia kristittyjä. Nämä kirkot nauttivat suhteellista vapautta toiminnassaan, joskaan julkista evankelointia ei suvaita.

Tunisialaisia kristittyjä ei kuitenkaan virallisesti tunnusteta, eikä heillä ole virallisesti hyväksyttyjä kirkkorakennuksia. Islamista kristinuskoon kääntyneet tunisialaiset kohtaavat usein voimakasta vihamielisyyttä, joten monet joutuvat pitämään uskonsa salassa. Tämä pätee erityisesti maan eteläosassa, missä muslimiväestö on konservatiivisempaa kuin pohjoisessa.

Kaupunkialueet, kuten maan pääkaupunki Tunis, tarjoavat kristityille paikan, jonne paeta ja jossa heillä on suhteellisesti enemmän vapautta. Väkivaltaiset islamistitaistelijat ovat aktivoituneet erityisesti maan eteläisillä raja-alueilla. He saattavat kohdistaa iskuja kristittyjä vastaan tilaisuuden tullen riippumatta siitä, ovatko kristityt tunisialaisia vai ulkomaalaisia.

Kääntymisestä seuraavan vainon vakavuus riippuu kuitenkin usein miehen sosiaalisesta asemasta ja vaikutusvallasta paikallisyhteisössä. Joidenkin kohdalla tämä merkitsee pysyvää pakolaisuutta, koska

vastustus on kiihkeää. Toiset karkotetaan kodeistaan, mutta heidän sallitaan myöhemmin palata, kun perheen asenne kääntymistä kohtaan on pehmentynyt.

Sukupuolet eivät ole tasa-arvoisia Tunisiassa, mikä johtaa usein uskonnolliseen vainoon. Kristityt naiset ja tytöt ovat erityisessä vaarassa joutua seksuaalisen häirinnän ja perheväkivallan kohteiksi.

Suurimmassa vaarassa ovat ne, jotka kääntyvät islamista kristinuskoon. Naisen uuden uskon paljastuminen voi johtaa pahoinpitelyyn, kotiarestiin, kotoa karkottamiseen, pakkoavioliittoon, avioeroon ja lasten huoltajuuden menettämiseen.

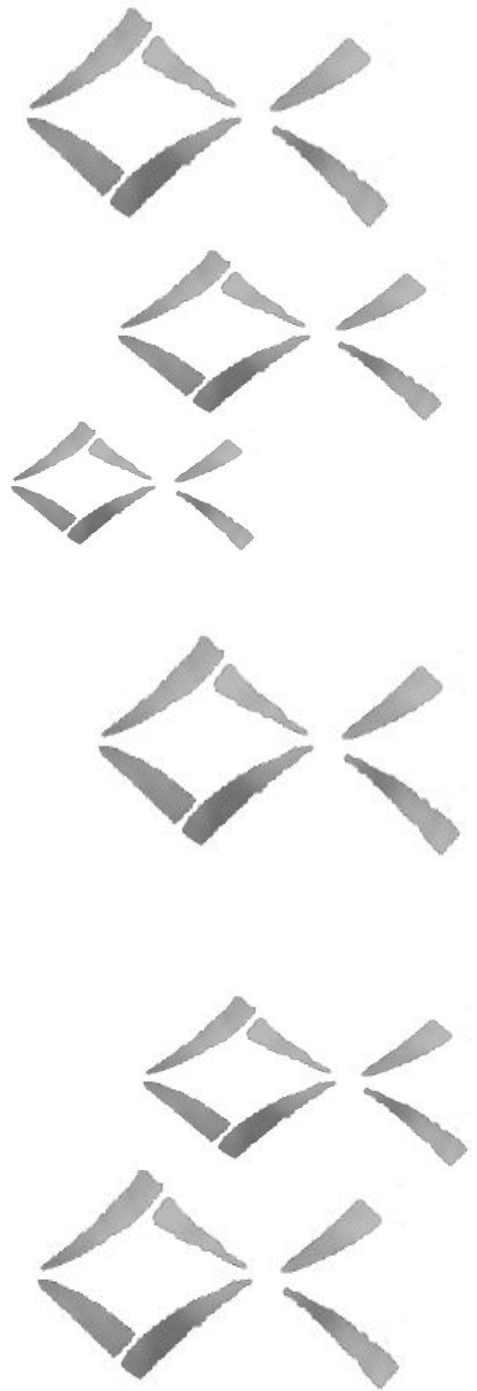
Rukoile, että eristyksissä elävät kristityiksi kääntyneet saavat yhteyden toisiin kristittyihin, ja että saavat lohtua siitä tiedosta, että seurakunta on heidän perheensä.

Rukoile niiden puolesta, jotka ottavat riskejä tavataksaan toisiaan. Pyydä, että he voisivat kokea sitä rauhaa, jonka vain Jeesus voi antaa.

Rukoile, että kirkko jatkaa kasvamistaan, ja että kristityt vielä jonakin päivänä saavat harjoittaa uskoaan vapaasti.

Jukka Knuuttila

Lähteenä OpenDoors WWL-vainoraportti 2024

Lahden vapaaseurakunnan
Lähetysasema

Vastaava toimittaja: Jukka Knuuttila

Julkaisija: Lahden Vapaaseurakunta

www.lahdenvapaasrk.fi

www.facebook.com/lahdenvapaaseurakunta

Postiosoite: Humpulankatu 15, 15110 Lahti

Sähköposti: toimisto@lahenvapis.fi

Joulukirkko ja kahvit klo 11

ke 25.12. Yhteisötila Lähde
Vesijärvenkatu 38

*Tehdään yhdessä joulupäivän
herkutteluhetki nyyttäriperiaatteella.
Olet tervetullut myös ilman tuomisia!*

lahden
vapaaseurakunta

